

[Ole Espersen]

I arbejdsministeriet er det 20–30 mill. kr. om året. Der er mistet, siger hr. Bernhard Baunsgaard, 350 mill. kr. på 10–15 år. Hvad er i grunden forskellen? Der er kun én forskel: det ene er arbejdsministeriet, og det andet er boligministeriet. Der er også den forskel, at når det drejer sig om boligministeriet, for at citere hr. Bernhard Baunsgaard, så skal det rettes. Ja naturligtvis, men det kunne man jo også sige om arbejdsministeriet og nøjes med det. Det gjorde man i øvrigt, og det blev rettet. Hr. Bernhard Baunsgaard må give mig ret i, at det eneste ministerium, der har krævet renter, faktisk er arbejdsministeriet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Lad mig tage den sidste indvending fra den socialdemokratiske ordfører først.

Der er kun én forskel mellem boligministeriet og arbejdsministeriet: det ene er boligministeriet og det andet er arbejdsministeriet. Hvis jeg ikke vidste bedre, og hvis jeg ikke vidste, at hr. Ole Espersen havde været en endog meget ivrig deltager i alle forhandlinger og, så vidt jeg husker, har været til stede ved alle møder, så ville jeg have sagt: det kan ikke være rigtigt, at man fremfører denne påstand. Forskellen er, at arbejdsministeriet siden midten af 1970'erne gang på gang har fået påtale, fordi man ikke har sørget for renteforløbet. Hvorfor ikke? Boligministeriet har ingen påtale fået. Er det ikke en forskel?

Hr. Ole Espersen siger, at hr. Niels Larsen ikke kunne placere noget ansvar. Det er der ikke tale om. Hr. Niels Larsen er ikke blevet bedt om at pege på personer. Derfor har han ikke gjort det.

Må jeg sige til hr. Hagen Hagensen, at den nuværende arbejdsminister har fået en påtale – det, som populært kaldes en næse – fordi den nuværende arbejdsminister ikke har givet tilstrækkelig fyldestgørende svar på spørgsmål stillet af folketinget . . . (*Afbrydelse af justitsministeren* [Ninn-Hansen]). Jeg skal gerne give justitsministeren henvisningen. Det står i Niels Larsens redegørelse, og hvis jeg ikke husker galt, er det side 1083 i bind 4, men jeg skal gerne gå ned og slå sidetallet op, så justitsministeren, der ikke kan mindes dette, kan få kontrolleret det selv.

Derefter til fru Ebba Strange: vi kunne have taget stilling. Ja men vi kan ikke tage

stilling til rentespørgsmål, før alle omstændigheder er blotlagt. Vi kan ikke i folketingsudvalget få alt oplyst, vi kan ikke indkalde vidner, der skal vidne under vidneansvar.

Så sagde fru Ebba Strange, at det var en praksis, der udviklede sig i alle andre ministerier. Nej, der findes intet andet ministerium, som har siddet en henstilling fra folketinget om at bringe en sag i orden overhørig. Det er dog også en forskel.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Hr. Bernhard Baunsgaard var i sin forrige korte bemærkning inde på spørgsmålet om en næse på grundlag af, hvad der står i betænkningen. Jeg beder hr. Bernhard Baunsgaard om at eftervise, hvor der i betænkningen er givet nogen næse til den nuværende arbejdsminister. Hr. Bernhard Baunsgaard kan blade lige så tosset, han vil, han kan ikke finde det.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg synes, det er forkert, når hr. Bernhard Baunsgaard siger, at arbejdsministeriet har siddet alle henvendelser og opfordringer fra statsrevisorer, finansudvalg osv. overhørig.

Det blev sagt, at man har siddet disse henvendelser overhørig. Når man har læst rapporten – og jeg kan forstå, at hr. Bernhard Baunsgaard næsten kender den side for side – så ved man, at disse henvendelser resulterede i arbejdsgrupper, henstillinger, cirkulærer og en forrentning fra 1977. De resulterede i et samarbejde med rigsrevisionen, hvor rigsrevisionen i 1980 erklærede sig enig i de langsigtede foranstaltninger, men hvor man stadig mente, at renten var for lille – ikke, at der ikke blev nogen rente betalt, for det blev der, men at den var for lille. Hr. Bernhard Baunsgaard ved også, at alle ministerier i 1971 fra statsrevisorerne fik en henstilling om at forrente pengene bedst muligt til fordel for staten, ganske uafhængigt af, om det var kommuner eller private institutioner, der fik forskuddene.

Når jeg siger dette, er det selvfølgelig ikke for at undskylde én fejl med andre fejl, men fordi jeg finder det påfaldende, at man ikke vil foretage en samlet vurdering af den prak-